

For så vidt angår de danske regler om strafansvar for medvirken til terrorhandlinger mv. henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 3624 fra samme spørger. Efter bestemmelsen i straffelovens § 114 b kræves, at der er tale om en medvirken, som på en eller anden måde »fremmer« den kriminelle virksomhed. Rene sympatitilkendigelser i forhold til terrororganisationer er således ikke omfattet af § 114 b. Påskønnelse eller anerkendelse af konkrete terrorhandlinger kan imidlertid efter omstændighederne være omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 136, stk. 2, hvorefter den, der offentligt udtrykkeligt billiger en af de i straffelovens kapitel 12 eller 13 omhandlede forbrydelser, straffes med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

EU-rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre er gennemført i dansk ved lov nr. 433 af 10. juni 2003. Loven træder i kraft den 1. januar 2004 og medfører en udvidet adgang til udlevering mellem EU-lande. For handlinger, der er begået i Danmark, kan udlevering imidlertid afslås, hvis handlingen ikke er strafbar efter dansk ret, eller hvis retsforfølgningen efter en konkret vurdering findes at burde gennemføres her i landet.

Spm. nr. S 3628

Til indenrigs- og sundhedsministeren (16/6 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren kommentere artiklen i Politiken af 16. juni 2003 om, at sindssyge begår mere kriminalitet, herunder hvorvidt ministeren vil indføre en sengepladsgaranti for psykisk syge og tilføre amterne midler til at bevare og udbygge de psykiatriske afdelinger?«

Begrundelse

Der er i årevis blevet advaret om, at den store nedlæggelse af sengepladser til psykisk syge førte til flere forbrydelser, fordi nogle psykisk syge har behov for en behandling, hvor de er indlagt, og ikke kan nøjes med ambulante behandling. Nogle får forværret deres sygdom i en sådan grad, når de ikke indlægges, at de begår forbrydelser. Regeringen markedsfører sig på at

ville gøre en effektiv indsats mod kriminalitet, men har hidtil kun forhøjet straffene, hvilket medfører kaos i fængslerne, men ikke færre forbrydelser. Spørgeren mener, at en sengepladsgaranti, hvor en psykisk syg, der ønsker at blive indlagt, har krav på en sengeplads, vil kunne afværge forbrydelser, der ellers vil blive begået. En sådan forebyggende indsats vil på langt sigt måske endda samlet kunne spare samfundet penge, da der så ikke er udgifter til politi, domstole og ofre, men kun til behandlingen af den psykisk syge.

Svar (26/6 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Antallet af sindslidende med en retslig foranstaltning er stigende. En opgørelse foretaget af Hovedstadens Sygehusfællesskab viser, at antallet af psykisk syge, der er undergivet en psykiatrisk særforanstaltning og tilsyn af kriminalforsorgen, på landsplan er steget fra ca. 300 i 1980 til 1.134 i 1999. I hovedstaden er antallet steget fra 75 personer i 1980 til 241 personer i 1999.

Regeringen er opmærksom på denne udvikling og har derfor også i samarbejde med satspuljepartierne fremhævet retspsykiatrien som et prioriteret område i den nye psykiatriftale for perioden 2003-2006. Der er med aftalen lagt op til en kombineret sundhedsmæssig og social indsats, f.eks. til oprettelse af særlige op-søgende teams for denne gruppe af patienter. Psykiatraftalen prioriterer ligeledes indsatsen for gruppen af dobbeltdiagnose patienter – sindslidende med et stofmisbrug – bl.a. med henblik på udvikling af særlige tilbud til denne gruppe.

Hertil kommer, at der med den nye psykiatraftale 2003-2006 er afsat 200 mio. kr. fra statslig side til udbygning af de fysiske rammer i psykiatrien.

Hvad angår spørgsmålet om en såkaldt sengepladsgaranti, vil jeg minde om, at regeringen prioriterer en øget aktivitet og en øget behandlingskapacitet både i den psykiatriske og den somatiske del af sundhedsvæsenet højt. Dette understøtter regeringen ved på forskellig vis at tilføre midler målrettet til amternes og H:S's indsats på de forskellige områder. Psykiatraftalerne, som jeg har omtalt ovenfor, er et eksempel herpå. Jeg foretrækker denne praktiske arbejds-metode fremfor at udstede en mere teoretisk